Не ходи у сад сонливий
Ти ніколи уночі:
Там шепоче клен журливий,
Світить місяць чарівливий,
Тихо в небі ідучи.

Не буди нічне мовчання
Співом щастю і журбі,
Бо той сад, його зітхання
Про минулеє кохання
Нагадає знов тобі.

1905